

er nu bange for, jeg ikke gengiver det rigtigt, men skulde Spørgsmaalet ikke være dette, om Forsvarsministeren, idet han sendte den Forretningsskrivelse, jeg før talte om, til Finansudvalget, havde de samme Anskuelser, som jeg her har udtalt? Var det ikke det, det ærede Medlem spurgte om?

Ellinger: Nej. Hvis Formanden tillader det, skal jeg gentage mit Spørgsmaal.

Formanden: Det ærede Medlem kan stille Spørgsmaalet endnu en Gang.

Ellinger: Jeg tillod mig at stille det Spørgsmaal til den højtærede Forsvarsminister, om Ministeriet, da den ærede Forsvarsminister den 12. Januar sendte sin Skrivelse til Finansudvalget, var paa det rene med, at det vilde i indeværende Sommer opløse Folketinget med det Formaal at faa Forsvarslovene omdannede i den Retning, som angives i de Radikales Program. Var dette en given Sag for Ministeriet i Januar Maaned?

Forsvarsministeren (Krabbe): Selvfølgelig laa det i vor Politik den Gang, som det ligger i vor Politik nu, at Vælgerne skulle stedes til at afgive deres Mening i denne store Meningsforskel, som der var og er her i Tinget. Det var vor Hensigt den Gang, som det er det nu.

Ellinger: Jeg betragter altsaa denne Udtalelse som bekræftende Svar paa mit Spørgsmaal. Det var den 12. Januar Ministeriets Agt at opløse Tinget nu i Sommer for at faa Forsvarslovene kuld-kastede eller ændrede i Retning af de Radikales Ønsker. Men det forekommer mig da at være naturligt at slaa fast, at Ministeriet ved Forsvarsministerens Skrivelse til Finansudvalget har ført Folketinget bag Lyset. Dette Ministerium har bevidst ført Folketinget bag Lyset, og det har gjort det saa grundigt, at Ministeriet paa Trods af Statens daarlige, finansielle Tilstand har øst Millioner ud, som Ministeriet, naar det ventede at faa Flertal ved Valgene, overmaade godt kunde have ladet blive liggende i Statskassen, har øst Millioner ud og har ved at øse disse Millioner ud bidraget til at opretholde den Opfattelse her i Tinget, at Ministeriets Ord stod til Troende, og det gøre Ministeriets Ord altsaa ikke mere. Det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer) har sagt ved System-

skiftet, at Ærlighed er den bedste Politik. Jeg henstiller, om Ministeriets Standpunkt, hvis det er det, som det har kundgjort senere, er at forlige med den Skrivelse, som blev sendt til Finansudvalget af Forsvarsministeren under 12. Januar.

Nu siger den højtærede Forsvarsminister, at indtil vi have et Folketing, som er af en anden Mening end Flertallet i dette Folketing, maa Ministeriet administrere Lovene, som det mener, at dette Folketing ønsker. Den højtærede Forsvarsminister kan altsaa for saa vidt sidde i et hvilket som helst Ministerium. Den højtærede Forsvarsminister er saa bøjelig, at han altid er villig til at administrere Lovene saaledes, som det Flertal, der i Øjeblikket sidder, ønsker det. Det laa udelukkende i Ministeriets Haand, hvornaar Opløsningen skulde foregaa, og der skulde finde nye Valg Sted. Hvis det ærede Ministerium straks havde opløst Folketinget, kunde det have faaet Svar paa det Spørgsmaal, som det nu stiller. Kunde Ministeriet igennem et Valg naa sit Maal med Hensyn til Forsvarslovene, burde det i alt Fald have sparet Staten for mange Millioners Udgift, som det er oplyst tilstrækkeligt, at der ikke forelaa nogen som helst Forpligtelse for Ministeriet til at øse ud. Hvis der er Retfærdighed til i dette Land (*Sabroe*: Det er der ikke!) — det er meget muligt, at der ikke er det, det ærede Medlem har maaske Ret —, vil Ministeriet falde paa disse Handlinger. Thi ikke alene ville selvfølgelig alle Forsvarsvenner i Landet samle sig imod dette Ministerium, men ogsaa alle de Mænd, som mene, at paa den Maade kan et Ministerium ikke føre et Folketing bag Lyset.

Jeg ønsker dernæst at gøre nogle Bemærkninger angaaende Statens finansielle Forhold og vil derunder rette et Par Spørgsmaal til den højtærede Finansminister. Den højtærede Finansminister har ved sin Tiltræden af Ministerposten her i Tinget holdt en Tale, hvori han, om jeg saa maa sige, afslørede Statens uheldige Finanstilstand og udtalte, at Ministeriet ikke vilde gaa til nogen Indtægtsforøgelse, og senere har Ministeren tilføjet „nu“. Men Ministeren vilde gaa til en Udgiftsformindskelse, hvor en saadan kunde opnaas. Han har villet være „streng og ubønhørlig“ overfor alle Fordringer. Vi vide, i hvor ringe Grad det er lykkedes Ministeren, for saa vidt som Ministeren gik med til, at 1 Mill. Kr. mere end ellers skulde medgaa til Husmandsloven, at Trafik-